

Søren P. Petersen, Rødning

I Søren's fodspor

2. Kompanie/I. Bataillon/Reserve-Infanterie-Regiment 84

Jeg har prøvet at få i Søren's fodspor via de kilder, jeg har. Den korte version er:

2. august 1914:

Mobiliserer i Kiel

10. august 1914:

Placeres ved Kappeln. Regimentet indsat til forsvar mod den danske grænse.

22. august 1914:

Inkladet på tog i Flensburg-Weiche.

24. august 1914

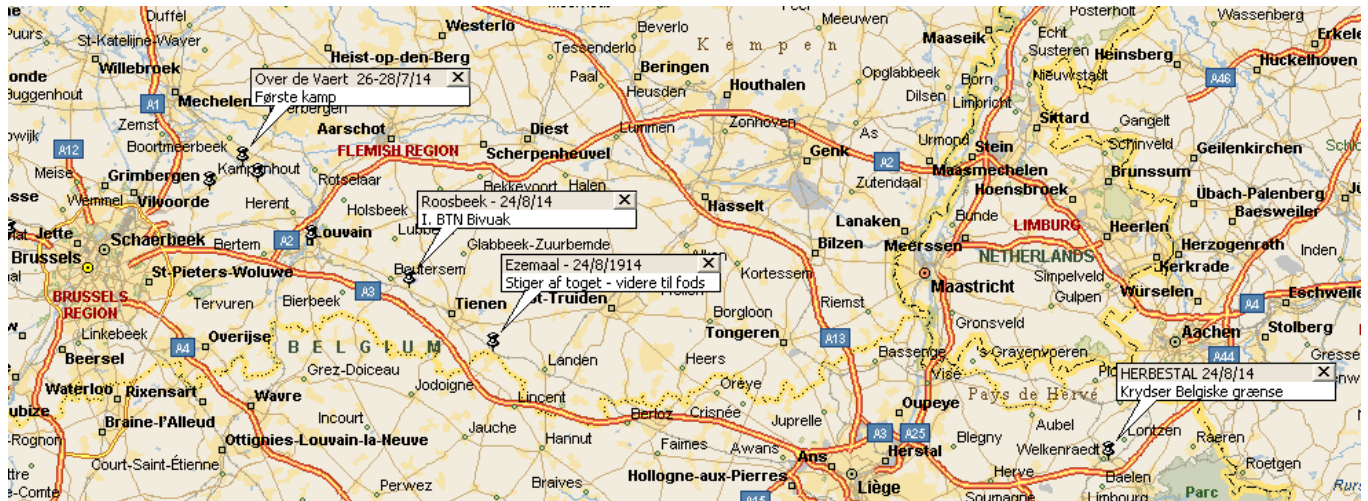
Ankomst Herbstal – dengang grænse mellem Tyskland og Belgien.

I. Bataillon losses Ezemaal kl. 1430 – til fods over Tirlémont (Tienen) til Roosbeek. Bivuak kl. 2030

26. – 28. august 1914

Over de Vaert – Regimentets første indsættelse i kamp. Hård kamp med belgiske styrker langs kanalen og broen.

På disse to dage havde regimentet 44 faldne + 167 sårede +4 savnede

Kanalbroen ved Over de Vaert: Der er i dag ikke meget at se, da et industrikvarter nu dækker hele området.

29. august - 11. september 1914

På grund af den usikre situation omkring Antwerpen og mulige belgiske angreb herfra, sendes Regimentet på march, hver dag i en ny retning. Da situationen afklares, sendes den i il-march i retning af Frankrig.

12. september 1914

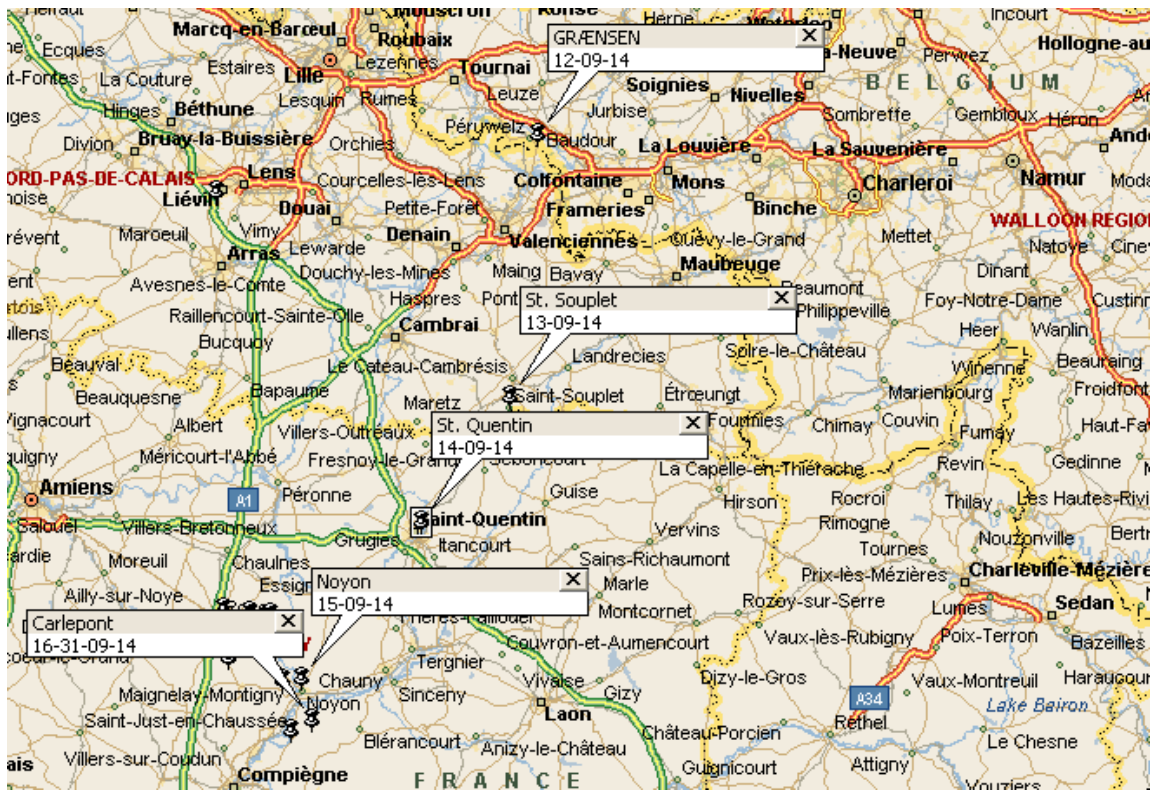
kl. 0800 afmarch fra bivouak område. Kl. 1030 over franske grænse ved Bon-Secours nord for Condé-sur-l'Escaut. March over Peruwelz – Condé – Mons – Valenciennes forstad Anzin - 28 km

13. september 1914 (søndag)

Afmarch kl. 0700. i regnvejr over Aulnoy – Quérenaing – Vendegies – Solesmes – le Cateau (kort før blev den gamle romervej overskredet) til St. Souplet. omkring 35 km

14. september 1914

Kl. 0445 afmarch fra St. Souplet til den 6 km længere mod vest gående landevej le Cateau – St. Quentin. Escaufourt - Busigny – Bohain – Fresnoy – Lesbins til St. Quentin.

Carlepont fra skovkanten

15. september 1914

March St. Quentin – Noyon - Pontois

16. september 1914

Fremrykning gennem Carlepont-skoven. Trods fransk modstand nås Carlepont. Efter fransk modangreb om eftermiddagen, trækkes regimentet tilbage i kanen af skoven. Denne dag 27 faldne og 5 savnede.

17. september Kamp om Carlepont

39 faldne, 4 savnede foruden mange sårede.

18. september – 30. september 1914

Kampe omkring Carlepont. Angreb i retning Tracy-le-Val og Bailly.

Til tider meget hårde kampe i skovene.

Kommer ikke længere.

Samlede tab under kampene ved Carlepont og Bailly i dagene 15. til 30. september op på 151 faldne kammerater.

1. oktober 1914

Afløst ved fronten og march til Suzoy, 5 km vest for Noyon. Tror, at regimentet skal i hvil, men...

2. oktober 1914

Alarmeres og indsættes i angreb.

Udgangslinje langs vejen Verpillières – Amy

Angreb kl. 0900 stik øst mod jernbanedæmningen (nuværende TGV-jernbane)

Voldsom modstand. Angreb går i stå, men kl. ca. 1630 lyder hornsignal og alle stormer jernbanedæmningen.

Erobres, 248 franske krigsfanger.

Regimentets største tab på én dag hele krigen: 120 faldne, 21 savnede og 382 sårede. totalt 523 mand.

Regimentet kun 700 mand tilbage.

3. – 4. oktober 1914

udbyggede stillinger hen over Jernbanelinjen under artilleribeskydning

Mindre forskydning af ansvarsområde.

4. oktober 1914

Flytter til skyttegrave langs landevejen St. Aurin - Dancourt

Kraftigt fransk angreb afvises ved midnatstid.

Tab: 33 faldne, 5 savnede.

6. oktober 1914

samme sted – kampe og artilleri.

Tab: 9 døde, 1 savnet.

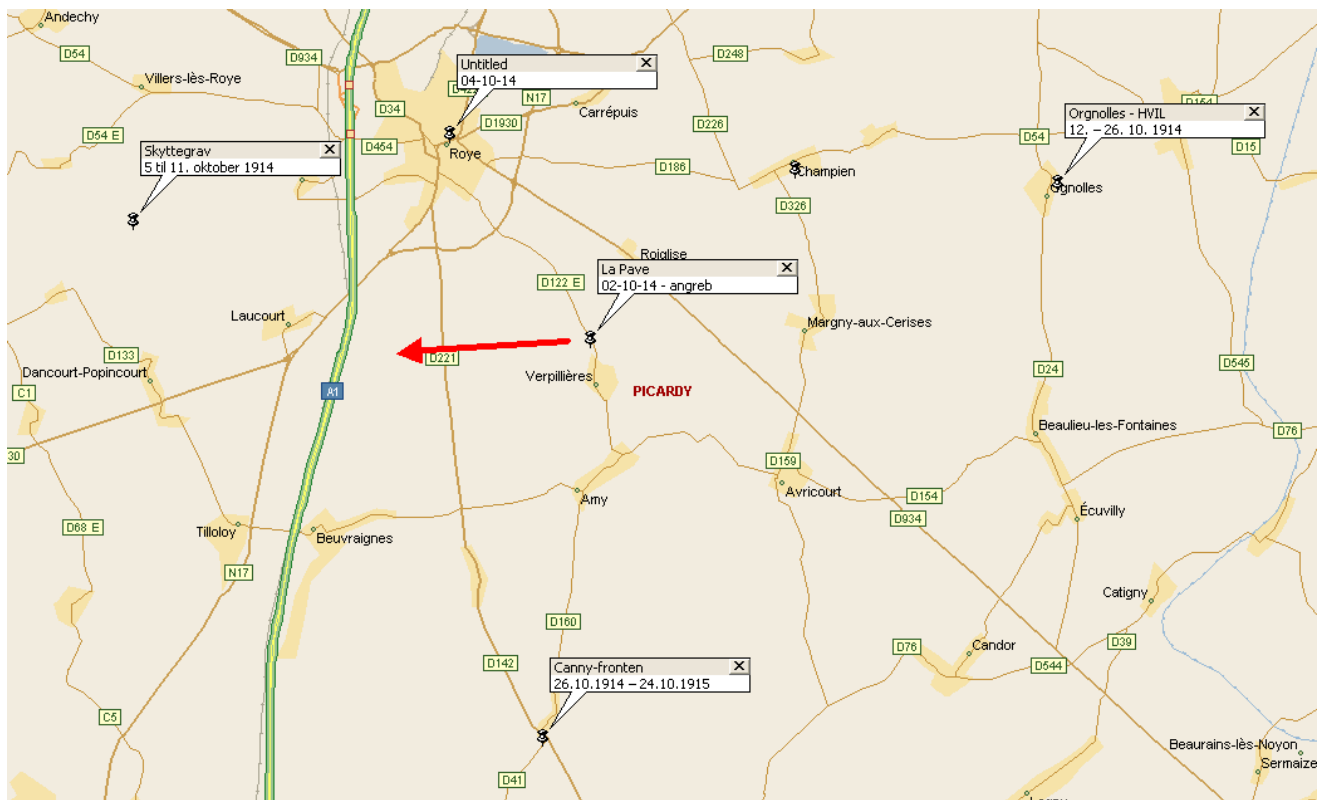
7. oktober 1914

Gensidig artilleriduel, der koster Regimentet 6 mand.

8. – 10. oktober 1914

Samme sted

Tab 8.-10.: 1 falden, to savnede.

Storm over åben mark mod jernbanedæmningen – helt i baggrunden ved fjerneste vindmølle

Skyttegraven fulgte mere eller mindre denne vej – retning mod fjenden

11. oktober 1914

Afløses og march til Ognolles

12. – 26. oktober 1914

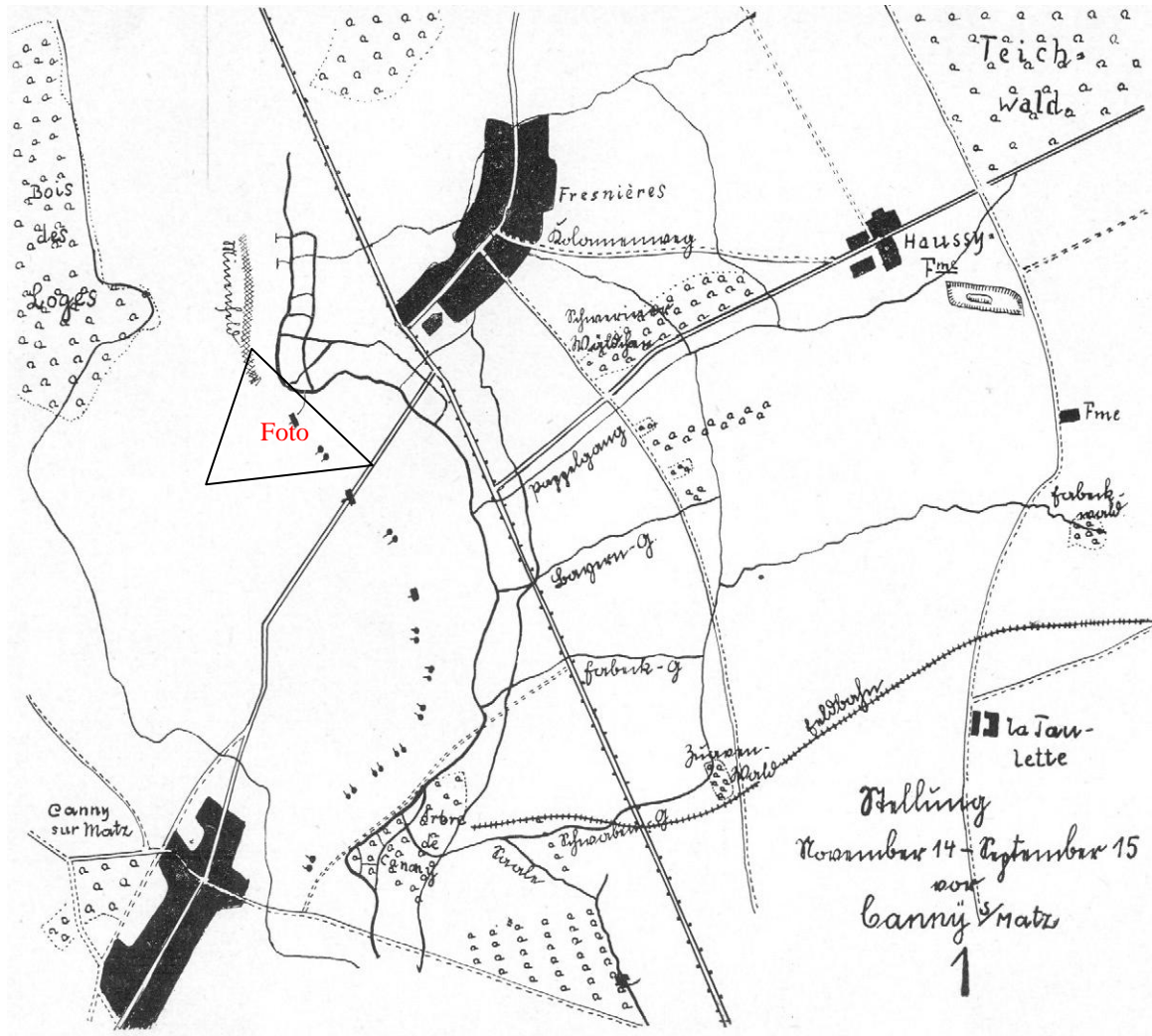
Hvil i Ognolles

lille landsby med omkring 300 indbyggere

Geværer blev gjort rene, knoglefuttaler igen beslået med de reglementerede 32 sålesøm.

Slagmarken ved Canny. Fresnières til højre. Billedet er taget næsten præcist hvor forreste skyttegrav gik. Canny-skoven i baggrunden.

26. oktober 1914 – 14. oktober 1915 **Stillingskrig ved Canny-fronten**

26. oktober 1914

march Ognolles over Ercheu, Chevilly [Ecuville] til hovedvejen Noyon – Roye til Lagny
I. og II. Bataillon til Candor - Kort efter midnat nåede de la Potière
Regimentsstaben indrettede deres kommandostation i la Potière.

27. oktober 1914

Overtager frontlinjen mellem la Potière og la Taulette
Ingenmandsland mellem 180 og 800 meter bred.
Udbygning, pigtråd, understande o.s.v.

29. oktober 1914

Afløsning i linjen. 2. Kompanie frem i linjen.

1. november 1914

I. Bataillon afløses og i hvil

5. november 1914

Afløsning. I. Bataillon tilbage i linjen.
stigende artilleribeskydning
Den almindelige nervøsitet resulterede på begge sider i et planløst geværskyderi-
I. Bataillon angiver ammunitionsforbrug på 48.500 (!) patroner
kostede Regimentet 7 døde og 14 sårede

Regelmæssig afløsning i linjen

20. november 1914

fra Ersatz-Bataillon i Schleswig tilgår forstærkning på 6 officerer og 699 mand. Da Regimentet kun er på 47 officerer og 1360 mand, er det en væsentlig forstærkning. Et Regiment er normalt på 3.200 mand.

30. november 1914

Yderligere forstærkninger: Regimentet nu 63 officerer og 2699 mand + 208 heste.

Regimentet havde brugt november måned til at udbygge dens stillinger. Nye dækningsrum blev bygget, lavet skydestande, udbedret skydeskår, ryddet skudfelter, brystværn forstærket. Løbegrave blev udvidet og gjort dybere, delvist forsynet med træriste, geværstøtter og patronlagre forbedret, gravene sløret mod observation fra luften, pigtrådshindringerne foran stillingen forstærket o.s.v. Og ikke for at glemme latriner!

9. december 1914

I forreste linje nu oplagt: 152.185 patroner, 200 spader, 55 hakker, 51 skærme, 2 korte økser, 2 spejle, 1 træhammer (men ikke den til slagbolte!), 1 sav, 1 langskaftet økse, 6 tønder, 11 kedler, 15 spande.

18. december 1914

Kl. 0600 en heftig artilleribeskydning.
kl. 0630 fransk angreb med ca. to kompagnier. Standses. III. Btn melder forbrug af 16.233 (!) patroner
Omkring kl. 0730 som det begyndte at blive lyst. Egne tab – en død, 4 sårede.
Fjendens tab: der optalt 62 faldne franskmænd – heraf 25 i pigtråden – foran stillingen.
Middag: Endnu engang forstærkning fra Lockstedter Lager på 395 mand

30. december 1914

Tyfus konstateret i III og I Bataillon. Holdes under kontrol.

Januar 1915

Uafbrudt regn fylder skyttegraven med bundløs ælte. Sider skrider sammen og vand i understande.

16. marts 1915

Reg. afsnit forskydes til højre.
Bedre. Ligger højre og derfor mindre vand.
Fjenden lå mellem 1.000 og 1.200 meter væk

Juni 1915

fjendtlige artilleri øgedes påfaldende

6. juni 1915

Canny-skoven mellem kl. 1700 og 1800 ramt af næsten 800 granater

7. juni 1915

kl. 0700 ny planmæssigt at beskyde Canny-skoven

Fra kl. 0900 blev ilden kraftigere. Omkring kl. 1030 standsede skydningen pludseligt. Samtidig begyndte fjendtlig infanteriild langs hele fronten.

Tror på fransk angreb. Stormer ud af undestrænde, men så slår artilleri igen ned over skoven. Trick--

9 døde og mange sårde

Kl. 1115 døde den fjendtlige ild hen for helt at ophører omkring 1130. Et infanteriangreb fulgte ikke.

20. august 1915

En af mange patruljer i ingenmandsland

Stillingskrigen foran Canny var dengang ingen glad og fornøjet krig, og alligevel kostede den Regimentet i det næsten hele år uden nogen større kamphandling 82 faldne, 104 sårede og 5 savnede.

De fleste faldne fra denne periode hviler på soldaterkirkegården i Lagny, som de sørgende kammerater dengang havde anlagt. Kirkegården i Lagny nedlagt i 1930'erne. Overført til den tyske militærkirkegård i nærliggende Lassigny. (1.777 grave)

22. oktober 1915

Afløses ved Canny.

Togtransport Apilly over Laon, Hirson, Valenciennes til Drocourt ved Hénin-Lietard.

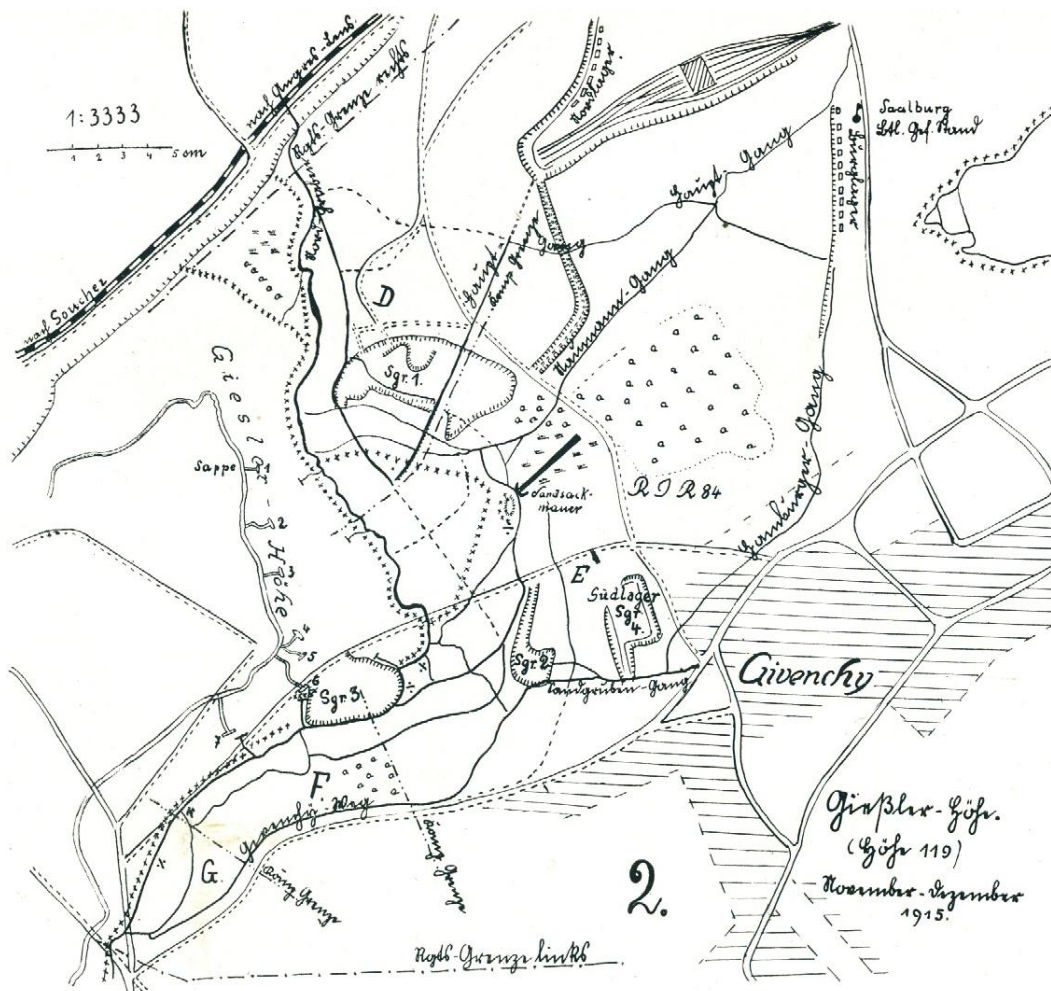
I. og II. gik i kvarter i Avion, III. i Sallaumines.

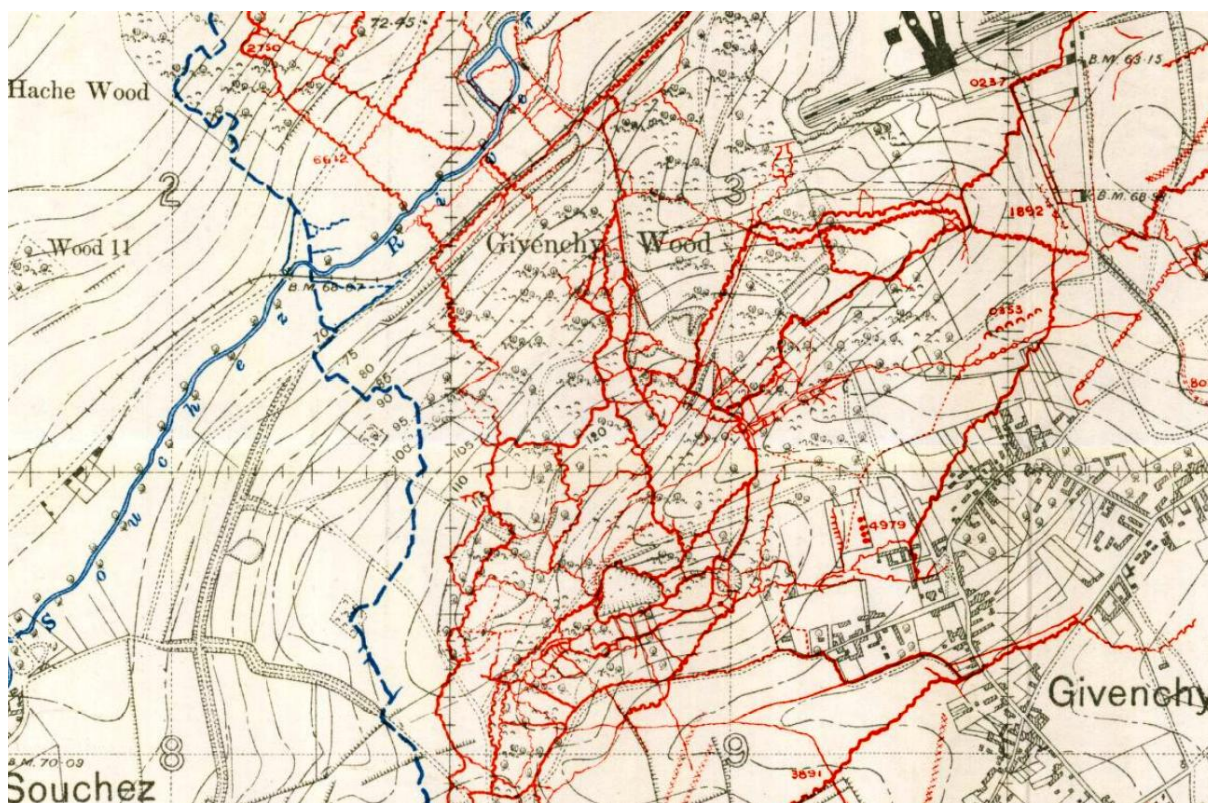
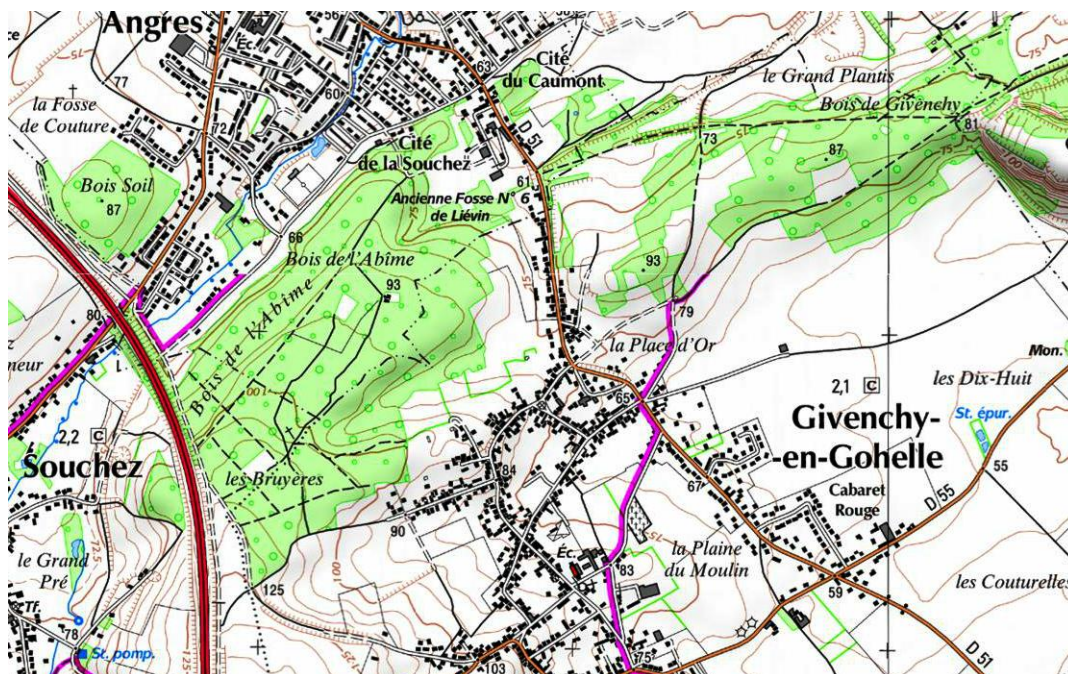
Stillingskampe i Artois - (Angres, Givenchy, Giessler højder) - (25.10 – 10.12.1915)

Maj 1915 franske angreb på Vimy og Loretto-højderne.

Kun i skoven ved Angres og på Giessler højderne (mellem Souchez og Givenchy) holdt vi på dette tidspunkt stadig de sidste udløbere af højderne i vore hænder)-

Meget vigtig, da der herfra var observation langt ind bag linjen.

29. oktober 1915

Ind i linjen: stilling forløb umiddelbart langs Giessler højden fra kort efter jernbanelinjen Lens – Angres – Souchez, i en bue mod øst til det såkaldte femvejs-kryds (mellem Givenchy og Souchez).

Regimentet kører en turnus: En bataljon i front, en bataljon i beredskab og en bataljon i hvil i Avion. Skift mellem bataljonerne sker med regelmæssige mellemrum.

silende regn - afløsningen gennemført uden nævneværdige problemer trods det fjendtlige artilleri og infanteris vilde skyderi, selvom der blev lidt forskellige tab.

Et stort mudderbad. Alt fuld af vand. Graven, hvis man overhovedet kunne betegne denne fordybning i mudderet som sådan, var regelrette vandløb. Dækningsrum var overhovedet ikke til byggede, og erstattet af de mest primitive dækninger. Hvor det var muligt et par brædder, et par træstammer, måske endda et par tunnel-brædder sat på siden, overdækket af en teltflage – det var de bombesikre – men i virkeligheden ikke engang regnsikre dækninger på Giessler højene!!!

Den franske frontlinje ligger fra kun 25 meter til 200 meter væk.
Næsten umuligt at bringe mad og ammunition frem i første linje. Meget kraftig brug af artilleri på begge sider.

28. oktober 1915

I. Bataljon (Søren) afløser i forreste linje.

I. Btl. fortsatte skansearbejdet. For at fjerne den forfærdende lugt af rådne lig, blev det forsøgt at bjærge disse – i det omfang de var synlige – for at begrave dem. Selv med bedste vilje var det ikke altid muligt, så lig i og omkring stillingen måtte dækkes med jord og kalk.

III. Btl. stod dermed for hele materieltransporten. Kun dem, der selv har deltaget heri ved, hvor meningsløst bittert det var, når man under orlov derhjemme hørte: ”I Øst kæmper den tapre hær, i Vest er den brandværn!” – Regn og hele tiden regn! Jorden fuldstændig opblødt og mudret. Ingen grav, ingen vej, ingen sti er mere farbar. Ingen dækning, ingen ly. Altså frem til Pionerpark eller ammunitionsdepot. Den tunge last på ryggen. I højre hånd den lange stok, som mændene hele tiden målte hullerne for ikke at drukne, som var sket for to mand ved venstre nabo (II. Bay. A.K.). som druknede i en stillingsgrav på sydskråningen af Giessler-højen!!

31. oktober 1915

I. i beredskab.

Om morgenen den 1. 11. begyndte et regnvejr, der varede uafbrudt i tre dage. De allerede delvist sammenstyrtede gravsider styrkede nu helt sammen. Gravene blev oversvømmet og var upasserbar. Ethvert arbejde i graven var umuligt. Folkenes anstrengelser var uhyrlige.

3. november 1915

I. Bataljon endnu engang frem. Regnen fortsatte uden pause.

Vandet var steget så meget i gravene, at folkene på steder kravlede op af graven og satte sig oven på brystværnet. Da franskmændene så dette, satte også enkelte af dem sig op på kanten af deres grav. På steder blev der kastet cigaretter til hinanden. Man gjorde intet, selvom der på steder kun var 20 meter imellem.

Det var kun godt, at franskmændene præcist led lige så meget som os under vandet. Herigennem var man – i det mindste om dagen – sikret mod angreb.

Da franskmændene stadig holder en del af det toppen på Gieseler-höhe, begynder forberedelsen til at tysk angreb, der skal gennemføres i februar 1916.

13. november 1915

Tysk artilleri rammer muligvis fransk giftgasbeholder. De netop indførte gasmasker må anvendes.

Divisionen havde udset R.84 til stormen på Giessler-højden. I den forbindelse var det imidlertid nødvendigt at bygge storm-udgangsstillinger og beredskabsgrave, samt at konstruere batteristillinger.

21. november 1915

Reg.chef, Oberst Balthasar gør Divisionen klar, at R.84 i den grad havde lidt under de trøstesløst dårlige forhold, at den formentlig ikke ville være klar til det planlagte angreb. sundhedstilstanden ved kompagnierne fra dag til dag forværredes

10. december 1915

Regimentet afløses i front og i hvil i Douai (I. Bataillon i artillerikaserne de Caux).

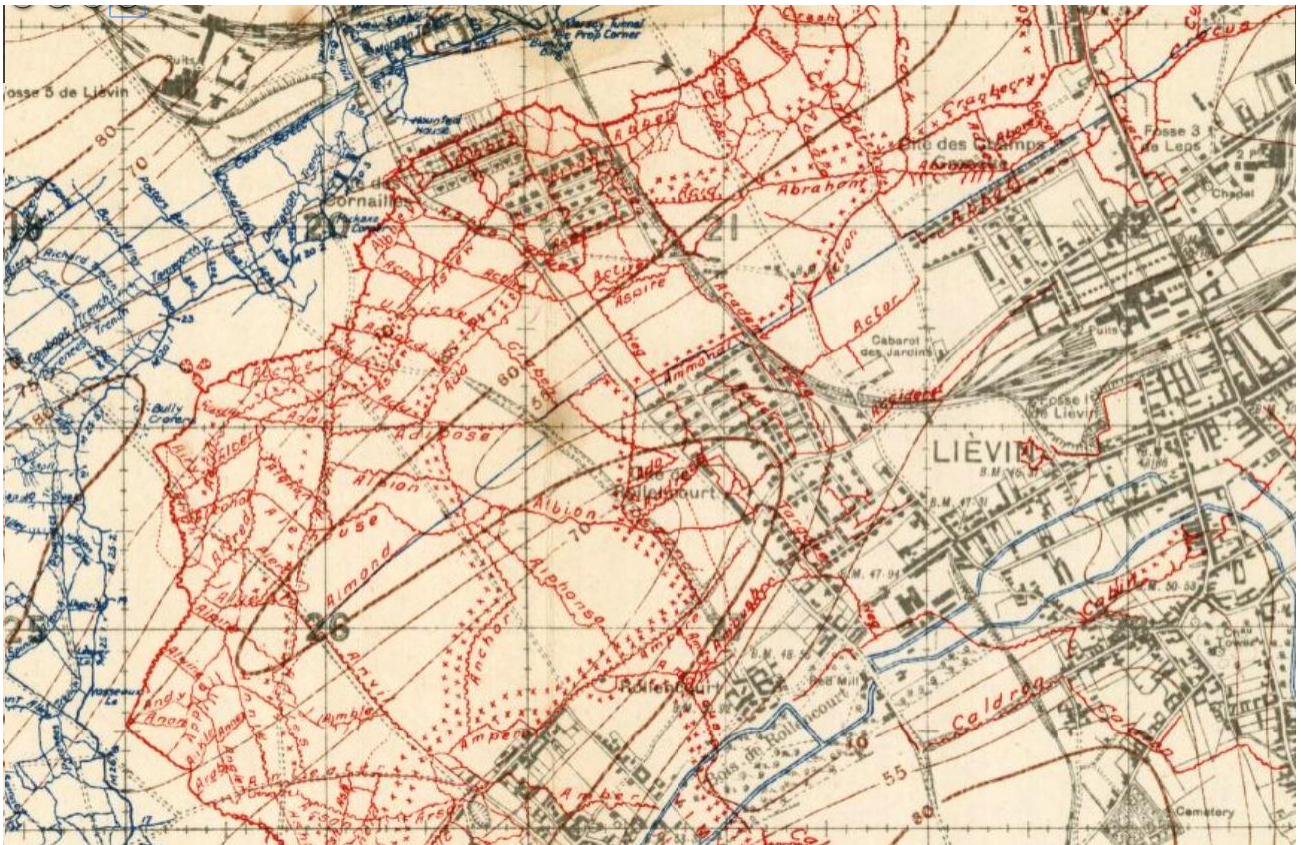
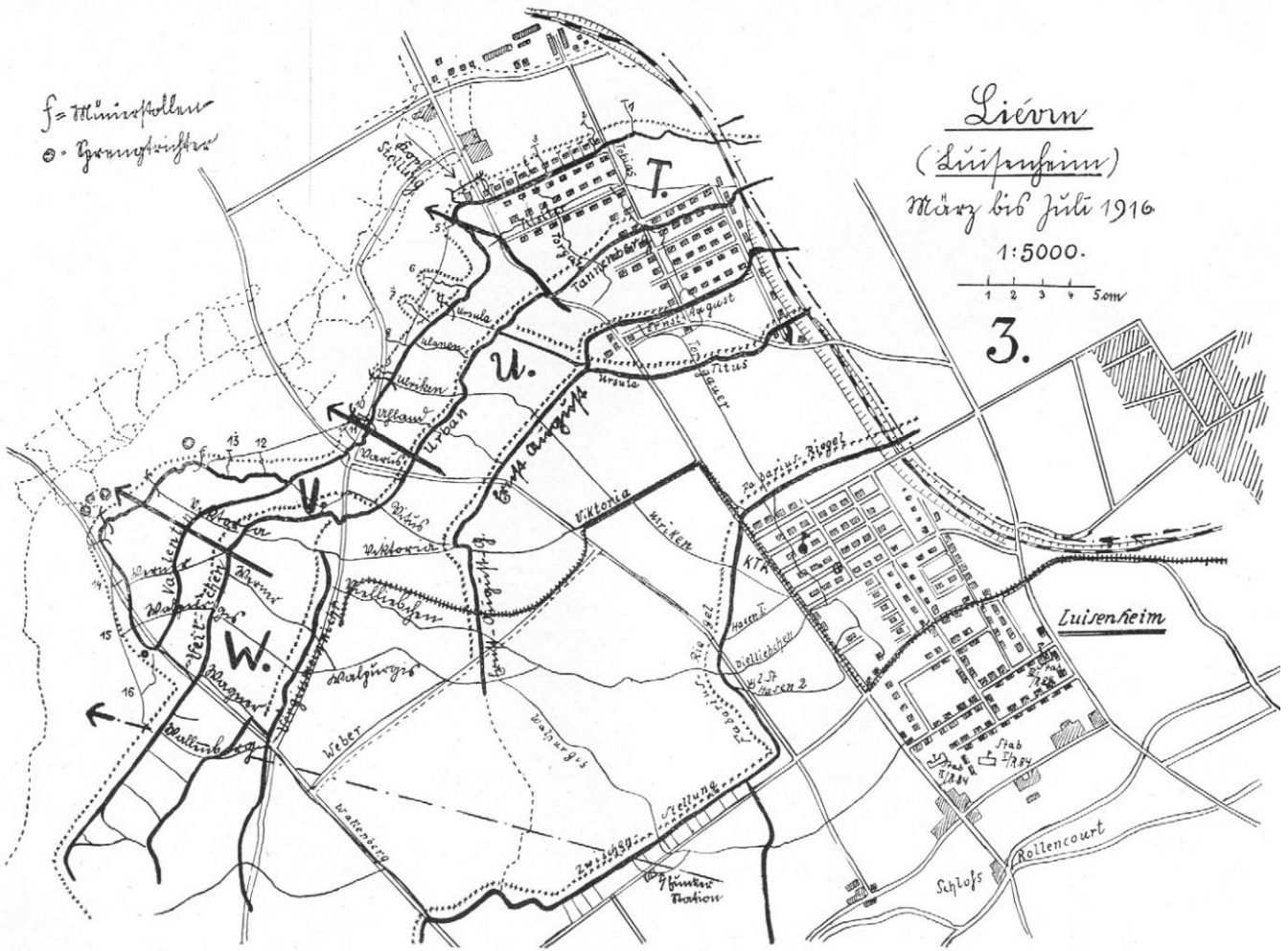
Under den 45 dages indsats havde Regimentet haft tab på 62 faldne og 123 sårede. Den høje procentdel af døde skyldtes hovedsageligt, at der i den forreste stilling ikke fandtes nogen form for dækningsmuligheder.

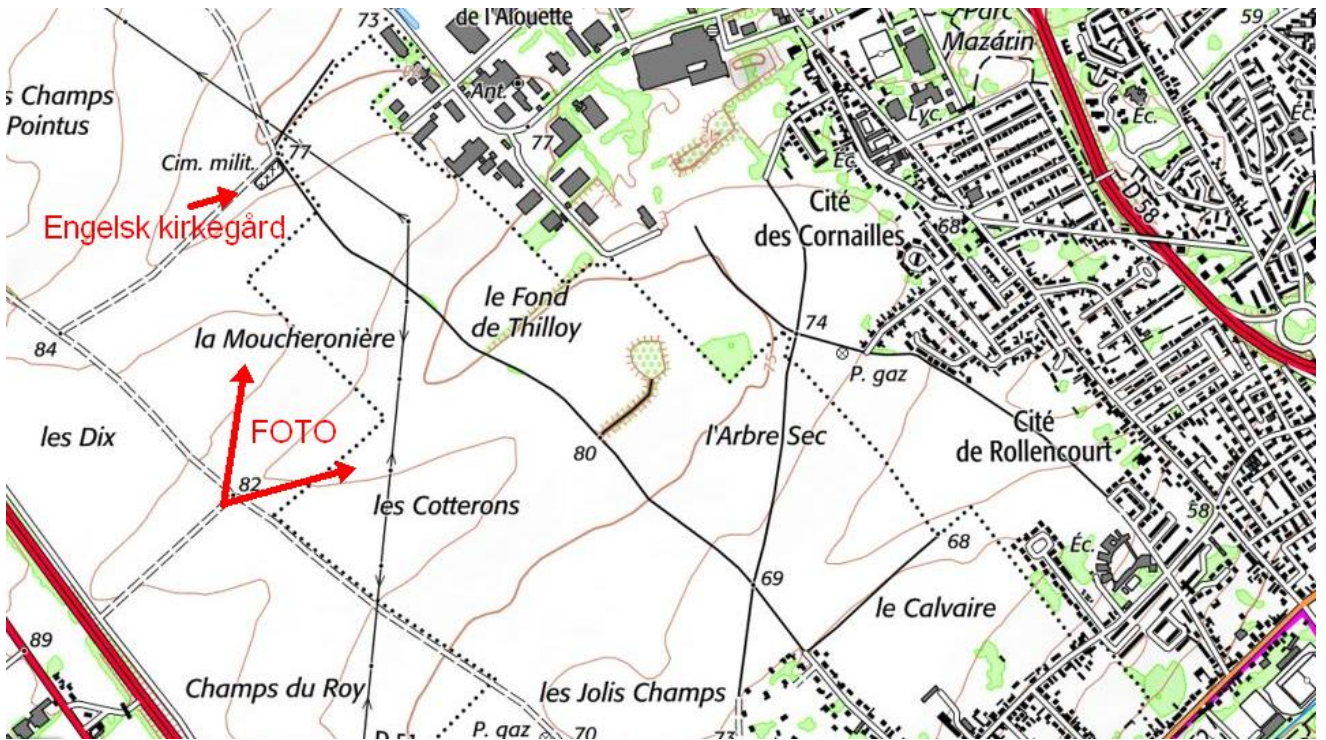
Hvil i Douai 11.12. – 27.12.1915

Julefest om aftenen den **23.12.** i Douai Rådhusal

Orlov hjem til julehøjtiden blev rigeligt tildelt

**Stillingskamp ved Lens
28.12.1915 – 20. 7. 1916**

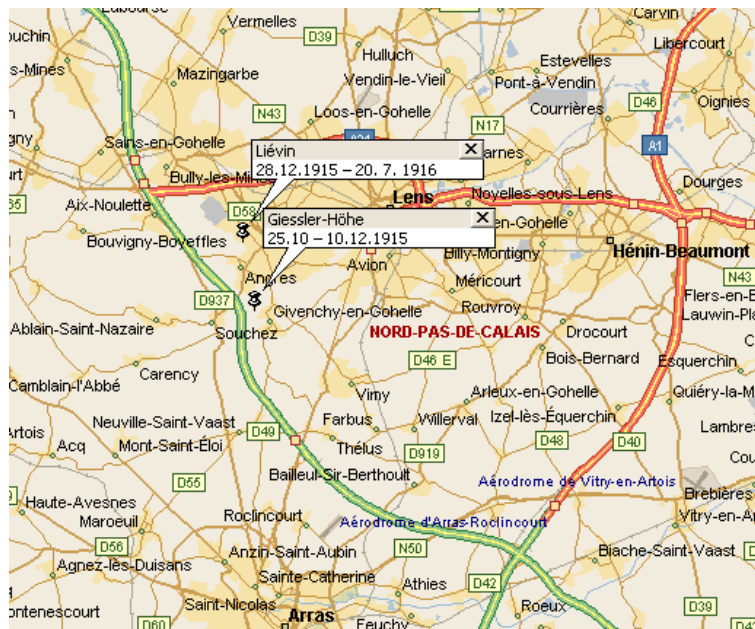
Området, hvor Søren P. Petersen mistede synet

Søren skriver, at det var på Giesler-Höhe. Det er ikke korrekt. Heldigvis skriver han:

I selvsamme øjeblik lagde en engelsk soldat den kugle i løbet, som i sig bar min skæbne, den ramte mig som et kolbeslag og udslittede mine øjnes lys for stedse.

– Det blev en lang, lang nat ...

Modstanderen på Giesler-Höhe var hele vejen igennem Franskmand. Ved Lens var det englændere. Og det passer også med, hvad regimentet selv skriver i dens historie.

27. december 1915

II. og III. Bataillon til skansearbejdet på Giessler-højder. I. Bataillon forbliver i Douai.

13. januar 1916

Regimentet overtager stillingen foran Lievin.

Hvis der på Giessler-højden næsten ikke havde været grave, så var der i R. 84 nye stilling et virvar af grave og mange dybe dækninger (understande).

Fra Liévin gik en feltbane mod fronten med hvilken pigtråd, træ, pæle, tunnelbrætter, ammunition og lign. blev bragt frem. En overgang blev der brugt et æsel som trækdyr.

29. februar 1916

Selvom det ikke kom til hårde kamp, havde krigen alligevel kostet 74 døde og 142 sårede, da Regimentet kom i hvil

1. marts 1916

Overtager igen samme stilling. Men den var nu anderledes.

Franskmænd var afløst af englændere, der var lagt mere aggressiv. Den forreste grav, de formodede arbejdssteder og tilgangsveje blev på de forskelligste tidspunkter dag og nat beskyttet med gevær- og maskingeværild. For at foregive et større antal af maskingeværer, flyttede englænderne dem tilsyneladende rundt fra stilling til stilling.

Tommyerne gjorde stor brug af deres nærkampmidler, geværgranater og miner af enhver art. Ligeledes skød artilleriet meget heftigt med schrapnells og lette granater med tidstænding. Hermed beskød de mindre mod forreste linje, men mere mod bagland og forbindelsesgravene. Også patruljeaktiviteten var hos modstanderen meget hyppig.

Gentagende engelske og tyske kamppatruljer i ingenmandsland.

Den forreste grav i Regimentets stilling var i god forfatning. Dækninger, der gennemsnitlig kunne rumme 10-15 mand, var talrige, og lå vel gennemsnitlig 10 meter under jorden. De ydede selv ved tunge kalibre tilstrækkelig beskyttelse. I disse brændte dag og nat de såkaldte "Hindenburg-lamper" (blikbeholdere med tælle). Dog måtte de hele tiden tændes igen, da de hele tiden blev slukket af de regelmæssige nedslag af miner.

I begyndelsen af april blev det engelske artilleri mere "energisk". Det knaldede meget i området.

Rotteplagen var ved at blive ubehagelig

6. april 1916

I. Bataljons morgenmelding vedr. beskydning:

1. Kompanie: Kl. 2215 – 2230: 75 lette granater på Tilsiter-graven. Kl. 2330: 45 af samme.
2. Kompanie (Sørens kompagni): Kl. 1700: 6 schrapnell. Kl. 2200 60-70 granater. Kl. 2400: 55 granater, Kl. 1955: 3 lette miner, Kl. 1730: 3 tunge miner. M.G. beskydning under de natlige artilleribeskydninger.
3. Kompanie: Intet at melde
4. Kompanie: Intet at melde

